

Ärkebiskop Anders Wejryd

Teologen Maria Södling, projektledare.

BARN OCH UNGA – ÄRKEBISKOPENS MÖTE 2012

Viktigt att stärka barns och ungas livsmod

– Kristen tro handlar om livsmod. Vi vill stärka barns lust att leva. Budskapet är glasklart från ärkebiskop Anders Wejryd inför Barn och unga – ärkebiskopens möte 2012 som äger rum i november. Svenska kyrkan ska ge förutsättningar att hantera livet med livsmod och mötet är en kraftsamling inför det framtida arbetet med och för barn och unga.

– Man får inte underskatta risken att kyrkan marginaliseras när vi har övergått från att vara självklarhet till något man väljer. Nu kan vi se att kristen tro sällan aktualiseras i familjen, vi rustar inte våra barn för samhällslivet med en tro i ryggmärgen, säger Anders Wejryd.

Projektledare för *Barn och unga – ärkebiskopens möte 2012* är teologen Maria Södling, som har höga ambitioner för de två dagarna. Hon beskriver mötet som en kraftsamling och invente-

ring av resurser inåt i kyrkan, men också som en inbjudan utåt. Utgångspunkt för mötet är FN:s barnkonvention, som slår fast att hela samhället har ansvar för att främja barnets bästa.

– I mötet ska vi visa att Svenska kyrkan vill bidra till barnets bästa, tillsammans med andra. Det är därför det blir många medverkande från olika delar av samhället – alla måste bidra med sitt. Vi vill förtydliga för oss själva och för andra vad vi kan bidra med från kyrkans håll, säger Maria Södling.

Tappat stinget

Anders Wejryd hoppas också att fler ska upptäcka, eller återupptäcka, hur kul och avgörande det är att jobba för och med unga människor.

– Vi behöver inspireras till att skapa nya prioriteringar. Jag tror att barn- och ungdomsverksamheten har tappat lite status, den har inte en lika framstå-

ende plats i församlingsarbetet som tidigare.

– Jag har sett några exempel på församlingar som har tydligt fokus på unga och det är mycket positivt. Jag tror det är avgörande att ha barn och unga som självklart fokus i allt man gör. Det betyder inte att det blir en förenkla förkunnelse, men man behöver till exempel skapa gudstjänster som även barnen får ut något av. De kan också medverka i både förkunnelse och liturgi, om vi låter dem göra det, säger ärkebiskopen.

Maria Södling tror att även pengar spelar roll i sammanhanget:

– Det man tycker är viktigt lägger man pengar på. Det visar vilken status det har, konstaterar hon krasst. Ska en folkkyrka till exempel nöja sig med att 30 procent av 15-åringarna konfirmeras? Vi måste ju tänka att vi har något viktigt att ge, och det måste få kosta.

FAKTA

Barn och unga – ärkebiskopens möte 2012
Mötet äger rum den 16–17 november i Uppsala. Information om mötet:
www.svenskakyrkan.se/abmote2012

Ärkebiskopens möte 2012 är kulmen på det fyra-åriga programmet *Barn och unga 0–18 år*, som letts från kyrkokansliet och där även Svenska kyrkans arbetsgivarorganisation medverkat.

Information om projektets olika delar:
internwww.svenskakyrkan.se/barnochunga/programmet
www.svenskakyrkan.se/815011

Hur kommer då barnen och ungdomarna att synas i mötet i november? Det verkar vara mer ett möte om barn och unga än med dem?

– Det är mycket riktigt ett möte om barn och unga, säger Maria Södling, men också med och framför allt för dem, i ett långt perspektiv. Vi tar in barnets perspektiv i alla frågeställningar. Vi kommer att ha unga vuxna med i seminarier och Svenska Kyrkans Unga finns med i mötet. Det handlar om att arbeta med barns röster på olika sätt. Och i mötets gudstjänster kommer barn att medverka.

Rätt till andlighet

Barn och unga - ärkebiskopens möte 2012, som beräknas samla över 1000 deltagare, kommer att byggas upp kring tre grundpelare från barnkonventionen: Barns kraft och förmåga, Barn i utsatta situationer och Barnets rätt till andlig utveckling.

Maria Södling och Anders Wejryd anar att den tredje punkten kan vara mest kontroversiell, men samtidigt mest självklar ur ett kyrkligt perspektiv. Kyrkan är expert, säger de, men tycker inte att det bara är kyrkans sak att värna om barnets rätt till andlighet.

– Att stärka barns livsmod, att hjälpa unga människor till existentiell mognad och moralisk utveckling är hela samhällets uppgift, inte minst skolans. Men idag finns ofta en okunskap om hur religionen kan stödja unga människors identitet och utveckling; en ängslighet eller rentav en berörings-skräck inför andlighet och religiös tro, säger Maria Södling.

Är barn religiösa?

– Ja, svarar ärkebiskopen, om alla människor är religiösa så är barn det också. Men när varken skolan eller familjen hjälper barnen att se vad en kristen tro kan betyda, så tappas det perspektivet bort. Och det är inte det som är religionsfrihet. Det är bra att veta vad man väljer bort, om man gör det.

– Vi lever i ett motflyt idag, det är mer naturligt att inte tro än att göra

Barn behöver hjälp att bejaka sin andlighet, annars riskerar de att gå miste om ett viktigt livsperspektiv. Mötet i november blir en kraftsamling med barnets rätt till andlighet i fokus.

det. Men vi blir inte fler kristna om inte vi, som tron är viktig för, tar på oss att vägleda. Om vi inte lever ut vår tro i seder och samtal, så kan ingen annan rädda hem det här, betonar Anders Wejryd.

– Det är vuxenvärldens skyldighet, inflikar Maria Södling, att rusta unga människor för livet. Dit hör den andliga dimensionen. Sekulariseringen är en oerhört stark kraft, men vi kan definitivt göra mer än vi gör.

– Det handlar om en upptäcktsfärd, inte färdiga svar, fortsätter Anders Wejryd. Det måste finnas utrymme och mandat att forma sin egen tro. Men under livsvandringen behövs mogna människor som kan vägleda. Det är inte samma sak som att tala om att ”nu ska du tro så här”.

Mycket att upptäcka

Anders Wejryd blir ivrig på rösten när han talar om kyrkans enorma resurser i liturgin, konsten, musiken – som inte ska tolkas entydigt, om han får bestämma. Här finns fortfarande mycket att upptäcka, ett livsperspektiv

som barnen går miste om ifall ingen hjälper dem att bejaka sin andlighet.

– Modernitetens arv är att religiös tro uppfattas som ett färdigt paket. Men kristen tro och lära har alltid kunnat tolkas på olika sätt, och så ska det vara, säger han. Jag vill inte vara med i en kyrka där man inte får hitta vägen fram, där man inte får tänka själv.

– I liturgin finns bekännelsen, förlåtelsen och nattvarden, sen har jag att förhålla mig till allt detta. Elda mer och täta mindre, det är modellen, tycker ärkebiskopen.

– Vi lever i en individualistisk tid, där man inte vill ta över färdiga kit. Men tron handlar inte om sekterism eller krav och måsten. Det vi erbjuder är en öppen kristendomstolkning där vi lever våra liv utan att avskärma oss. Det ”kristna livet” och det ”vanliga livet” sammanfaller, det är samma sak, konstaterar Maria Södling.

– Vi kan, och ska, inte tvinga någon in i detta, men vi kan och ska erbjuda.

Text: EWA ALMQVIST
pressekreterare, kyrkokansliet